

ת"פ 38779/10/14 - מדינת ישראל נגד יבגני ניקולייב

בית המשפט המחוזי בנצרת

ת"פ 38779-10-14 מדינת ישראל נ' ניקולייב(עציר)
תיק חיצוני: 4280/14

בפני	כבוד השופטת יפעת שיטרית
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	יבגני ניקולייב (עציר)

גזר דין

מבוא:

1. כנגד הנאשם הוגש לבית משפט זה כתב אישום, בו יוחסו לו במקור העבירות שעניינן, חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, הדחה בחקירה ואיומים.
 2. תחילה, כפר הנאשם במיוחס לו בכתב האישום.
 3. בדיון מיום 2.4.15 (שהתקיים בפני כב' השופט דבור), בטרם הוחל בשמיעת ראיות ובמסגרת הליך גישור, הגיעו הצדדים להסדר טיעון ולפיו, הנאשם יחזור בו מכפירתו, כתב האישום יתוקן, הנאשם יודה בעובדות כתב האישום המתוקן ויורשע על פי הודאתו. עוד הוסכם, כי בטרם יישמעו טיעוני הצדדים לעונש, יתקבל תסקיר מאת שירות המבחן בעניינו של הנאשם. לאחר קבלת התסקיר, כאמור, יטענו הצדדים באופן חופשי לעונש (הכל ביחד ייקרא להלן: "**הסדר הטיעון**").
- במעמד זה הצהירה ב"כ המאשימה, כי יוגש תסקיר נפגע עבירה.
4. בהתאם להסדר הטיעון, הנאשם חזר בו מכפירתו, כתב האישום תוקן, התקבל וסומן כ'א' (להלן: "**כתב האישום המתוקן**"). הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע על פי הודאתו בעבירות כדלקמן:
- א. חבלה חמורה - עבירה לפי סעיף 333 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

ב. שיבוש מהלכי משפט - עבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין.

ג. איומים - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

כן הורה בית המשפט (כב' השופט ס' דבור) על הגשת תסקיר מאת שירות המבחן בעניינו של הנאשם. תסקיר, כאמור, מונח בפני.

עובדות כתב האישום המתוקן:

5. ביום 9.10.14, עובר לשעה 18:30, ישבו דניס מוגרה (להלן: "המתלונן"), הנאשם ומקסים מוסא במרכז המסחרי בקצרין, כאשר בין השלושה היכרות מוקדמת.
6. בשלב כלשהו ובסמוך לשעה הנקובה לעיל, החל הנאשם להאשים את המתלונן כי בעבר מסר את שמו של מכר של הנאשם כמעורב בפלילים וכי הוא "מלשן". הנאשם קילל את המתלונן ואיים עליו כי אם לא ילך, ישבור לו בקבוק בירה על הראש.
7. בהמשך למתואר לעיל, לקח הנאשם פחית שימורים שהייתה מונחת בסמוך והטיח אותה בראשו של המתלונן. הנאשם דחף את המתלונן והטיח בפניו מכת אגרוף, אשר מעוצמתה נפל המתלונן לרצפה. המתלונן התרומם מהרצפה ובזמן זה לקח הנאשם בקבוק בירה והניף אותו לעבר ראשו של המתלונן. המתלונן התגונן באמצעות ידו ועל כן פגע הבקבוק בידו של המתלונן ולא בראשו.
8. בהמשך לכך, המשיך הנאשם להטיח אגרופים בפניו של המתלונן וכן בפלג גופו העליון. בשלב מסוים נפל המתלונן בשנית ארצה מעוצמת המכות, אך הנאשם לא חדל ממעשיו, המשיך להטיח אגרופים בפניו ובפלג גופו העליון של המתלונן, בעט בפניו ובגופו וכן זרק עליו סיגריה בוערת שפגעה בפניו.
- הנאשם חדל ממעשיו רק לאחר שהגיע מוכר מחנות סמוכה והרחיק אותו פיזית מהמתלונן.
9. מיד בתום האירוע התקשר המתלונן לאחיו, מקסים מוגרה, שיבוא לפנותו לטיפול רפואי.
10. בהמשך למתואר לעיל, כשעתיים לערך לאחר האירוע, התקשר הנאשם לאחיו של המתלונן וביקש כי לא יפנו למשטרה וכי "יסגרו את העניין" ביניהם.
11. כתוצאה ממעשי הנאשם, נגרמו למתלונן שבר בלסת התחתונה, שטפי דם פנימיים סביב ארובות

העיניים ושטפי דם בבטן.

ראיות הצדדים לעונש:

12. במסגרת ראיותיה לעונש, הגישה המאשימה את גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם.

13. במסגרת ראיותיו לעונש הגיש ב"כ הנאשם אסמכתאות שונות בעניינו של הנאשם הכוללות "אות מלחמת לבנון השנייה" שהוענק לנאשם מצה"ל, אישור על תוכן תעודת הערכה לחייל המשתחרר משירות סדיר וכן מכתב הערכה בגין חלקו של הנאשם בפינוי מוקשים במפל הבניאס (סומנו במאחד 1/1).

טיעוני המאשימה לעונש:

14. במסגרת טיעוניה הכתובים לעונש, עתרה המאשימה להטיל על הנאשם מאסר בפועל, מאסר על תנאי ולחייבו בתשלום קנס ופיצוי למתלונן. המאשימה ציינה, כי הצדדים הגיעו להסדר טיעון במסגרת הליך גישור, תוך שפירטה את פרטי הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים, כאמור. כן פירטה את עובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה הנאשם ועל פיהן הורשע. עוד הפנתה להוראות תיקון 113 לחוק העונשין ולעקרון ההלימה שנקבע כעקרון המנחה בענישה.

15. המאשימה הפנתה לערך החברתי המוגן שנפגע מעבירת האלימות שביצע הנאשם ואשר עניינו, שלמות גופו של אדם. כן טענה, כי חשיבות ערך מוגן זה ברורה מאליה וחומרת הפגיעה בו קשה. בהקשר זה הפנתה המאשימה לפסיקה רלוונטית. המאשימה הוסיפה, כי בפנייתו לאחי המתלונן בבקשה שלא יפנו למשטרה והצעתו, כי "יסגרו את העניין" ביניהם, פגע הנאשם גם בערך של שמירה על שלטון החוק. כך טענה, כי זלזול הנאשם בחוק כפול, שעה שהנאשם לא היסס להפר את החוק ולתקוף את המתלונן בגין דבר של מה בכך והוסיף והתקשר לאחיו של המתלונן בבקשה שלא יפנו לגורמי אכיפת החוק.

16. באשר למדיניות הענישה הנהוגה, טענה המאשימה, כי קשת העונשים המוטלים במקרים כגון דא הינה רחבה ביותר, כאשר כל מקרה נדון לגופו והעונש הינו תלוי נסיבות המעשה והעושה. כן הפנתה למקרים שונים שנדונו בפסיקה ולעונשים שהוטלו במסגרתם.

17. בהתייחס לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות טענה המאשימה, כי הנאשם הינו המבצע הבלעדי

והאחראי היחיד למעשים. לא זו אף זו, הנאשם חדל ממעשיו רק לאחר שהגיע מוכר מחנות סמוכה והרחיקו מהמתלון. באשר לנזק שנגרם מביצוע העבירות טענה המאשימה, כי תקיפתו האכזרית של הנאשם גרמה למתלון לשבר בלסת ולשטפי דם סביב ארובות עיניו ובבטנו. כן הטעימה, כי הנאשם חדל מהתקיפה רק לאחר שאחר התערב ומנע ממנו להמשיכה, כך שנזק נוסף עלול היה להיגרם.

18. באשר לסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירות ציינה המאשימה, כי בכתב האישום מיוחס לנאשם מניע לכאורי, בגינו תקף את המתלון. הנאשם חשד במתלון כי הלשין על מכר שלו ולכן קילל אותו, איים עליו ותקף אותו בהמשך. המאשימה הדגישה, כי מדובר בהתנהגות עבריינית ובתקיפה עקב חשד בלתי מבוסס בגינו נקט הנאשם באלימות משוללת רסן. כן טענה, כי יש להוקיע התנהלות זו, אשר אינה עולה בקנה אחד עם האופן בו הציג הנאשם את עצמו בפני שירות המבחן, כפי המפורט בהמשך טיעוניה. בהקשר זה צוין, כי בפני שירות המבחן נימק הנאשם את התקיפה בכך שמדובר בהתפרצות רגשית, לאחר שהנאשם לא ראה את בתו משך תקופה ממושכת. המאשימה ביקשה לדחות טענה זו של הנאשם, מקום בו היא אינה נזכרת בעובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה הנאשם. בהקשר זה טענה, כי אמנם אין חובה ואף לא ניתן לכלול כל נימוק או טיעון בכתב האישום, אך הטענה האמורה סותרת את הנכתב בכתב האישום המתוקן באשר למניע של הנאשם למעשים. לאור זאת, יש לדחותה. מעבר לכך טענה, כי אף אם יתקבל נימוק זה, הרי שאין בו כדי להצדיק תקיפה ברוטאלית ומכוערת, כפי שנעשתה במקרה דנן.

19. המאשימה הוסיפה וטענה, כי אין בנמצא נסיבות מקלות הרלוונטיות לקביעת מתחם העונש ההולם. הנאשם יכול היה להבין את אשר הוא עושה ואת הפסול שבמעשיו וכן, יכול היה להימנע מהם. זאת ועוד, למעשים לא קדמה כל התגרות מצד המתלון, זאת בניגוד לטענת הנאשם בפני שירות המבחן ולפיה, המתלון "זרק מילה" לעברו, כהגדרתו. כך הדגישה, כי הנאשם תקף את המתלון תקיפה ממושכת בגין דבר של מה בכך, בעט והטיח בו מכות אגרופ אף לאחר שהיה שרוע על הרצפה ללא יכולת להגיב, או להגן על עצמו. עסקינן בתקיפה אלימה וברוטאלית שנמשכה אף כאשר המתלון היה חסר אונים.

לאור כל האמור, עתרה המאשימה לקביעת מתחם עונש הולם הנע בין שנת מאסר לשלוש שנות מאסר בפועל, בצירוף עונשים נלווים.

20. באשר לקביעת העונש הראוי לנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, טענה המאשימה, כי לעונש שיקבע ברף התחתון של מתחם העונש ההולם ראוי נאשם אשר כל השיקולים המפורטים בסעיף 40א לחוק העונשין עומדים לזכותו. במקרה דנן, מצב הדברים שונה. לטענת המאשימה, פגיעת העונש בנאשם אינה יוצאת דופן כפי שהייתה יכולה להיות במי שמצבו הבריאותי קשה, בנאשם קטין, או בנאשם מבוגר מאוד. צוין, כי הנאשם כבן 30 שנים, רווק ואב לילדה בת 4 שנים, אותה מגדלת אמה בנפרד. עוד טענה, כי הנאשם לא הצביע על נזק קונקרטי שייגרם לו. בנוסף, לא חלף זמן ניכר ממועד ביצוע העבירות. המאשימה הוסיפה, כי הנאשם אמנם הודה בכתב האישום המתוקן במסגרת הליך גישור, אך זאת לאחר שכפר במיוחס לו ונקבע מועד לשמיעת ראיות.

21. המאשימה הוסיפה וטענה, כי לנאשם הרשעה קודמת משנת 2009 בגין עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ותקיפה בנסיבות מחמירות (בצוותא), בגינה ריצה 6 חודשי מאסר בעבודות שירות. מכאן, טענה, כי דרך האלימות אינה זרה לנאשם, אשר שב ונוקט באלימות. כך הטעימה, כי אף הרשעתו הקודמת של הנאשם והעובדה, כי ריצה בגינה עונש מאסר על דרך עבודות שירות, לא הרתיעו אותו.
22. עוד טענה המאשימה, כי מהתסקיר עולה שהנאשם לקח אחריות על מעשיו בפני שירות המבחן, הביע אמפתיה ורצון להשתלב בהליך טיפולי. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי על פי רוב, אך ניכר קושי בוויסות דחפים ובשמירה על איפוק. בסיטואציות מורכבות, הנאשם עלול להגיב באימפולסיביות. כן התרשם, כי הנאשם בעל נטייה לטשטש חלקים בעייתיים באישיותו, לצד התמקדות בצדדיו החיוביים. להערכת שירות המבחן, קיימת רמת סיכון בינונית להישנות עבירות דומות. בסיכומי של התסקיר, בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית והמליץ להטיל על הנאשם צו מבחן למשך 18 חודשים, בצד חיובו בתשלום פיצוי למתלונן.
23. המאשימה עתרה לדחיית המלצת שירות המבחן ולקביעת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם שייקבע. בהקשר זה טענה, כי לאור חומרת מעשי הנאשם, הרי שהאינטרס הציבורי גובר במקרה דנן על האינטרס שבשיקומו. זאת ועוד, המלצת שירות המבחן הינה המלצה בלבד ועמדתו אינה מחייבת את בית המשפט. שירות המבחן נותן לאפשרות שיקום הנאשם משקל נכבד, בעוד שבית המשפט בוחן ושוקל שיקולים נוספים בעת גזירת הדין.
24. עוד נטען, כי המלצת שירות המבחן משמעותה חריגה ממתחם העונש ההולם שייקבע, משיקולי שיקום. בהקשר זה הפנתה להוראת סעיף 40ד לחוק העונשין וטענה, כי במקרה דנן אין מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום, מקום בו עסקינן בחריג שיש לנקוט בו במקרים נדירים בלבד. כן הפנתה לפסיקה רלוונטית בה נקבעו השיקולים לסטייה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום, תוך שטענה, כי אין המדובר ברשימה ממצה וסגורה. עם זאת, בחינת עניינו של הנאשם בהתאם לשיקולים אלה מעלה, כי הוא אינו עונה עליהם וכי במקרה דנן אין מקום לסטות ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום, ביתר שאת בהינתן חומרת המעשים.
25. זאת ועוד, לחובת הנאשם עבר פלילי, כך שלא ניתן לומר שהוא ניהל אורח חיים נורמטיבי עד לאירוע הנדון. כמו כן, שירות המבחן העריך, כי קיימת רמת סיכון בינונית להישנות עבירות דומות בעתיד. כן עולה מהתסקיר, כי אין לנאשם רשת תמיכה משפחתית. בנוסף, התרשמות שירות המבחן הינה אמביוולנטית בכל הקשור לאופן בו הציג הנאשם את עצמו. לאור האמור, טענה המאשימה, כי אין זהו המקרה בו ראוי להעדיף את שיקולי השיקום של הנאשם ותחת זאת, יש להשית עליו מאסר בפועל ולקבוע את העונש הראוי לו בתוך מתחם העונש ההולם שהוצע על ידה.
26. המאשימה הוסיפה, כי שיקול נוסף המתווה את קביעת העונש הראוי לנאשם בתוך המתחם, הינו שיקול הרתעת הרבים, אשר הינו בעל חשיבות בנסיבות המקרה דנן. בהקשר זה טענה, כי בתי המשפט שבו

והדגישו את הצורך בהחמרה בעבירות אלימות המבוצעות בגין דבר של מה בכך, כמו גם בהינתן התוצאות הקשות העלולות להיגרם מעבירות אלה, הצורך בהרתעת הרבים ובהגנה על הציבור.

27. לאור הנימוקים שפורטו בטיעוניה, טענה המאשימה למיקום העונש הראוי לנאשם באמצעו של מתחם העונש ההולם, או מעט מעליו.

המאשימה עתרה להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל שיעלה בקנה אחד עם מיקום העונש הראוי לנאשם בתוך מתחם העונש ההולם כפי שהוצע, מאסר מותנה מרתיע ולחייבו בתשלום קנס ובפיצוי למתלונן שישקף את הנזק, הכאב והסבל שנגרמו לו.

טיעוני הנאשם לעונש:

28. בפתח טיעוניו לעונש טען ב"כ הנאשם, כי העקרונות המנחים בענישה שנקבעו בתיקון 113 לחוק העונשין זהים במהותם לעקרונות המנחים שהיו עובר לתיקון, כפי שבאו לידי ביטוי בפסיקה. כך, כל מקרה נדון בהתאם לנסיבות העושה והמעשה כאשר נעשה איזון בין מכלול שיקולי הענישה. כן הוסיף, כי סעיף 40ד לחוק העונשין מאפשר לסטות לקולא ממתחם העונש ההולם במקרים המצדיקים זאת. באשר למדיניות הענישה הנהוגה, הפנה ב"כ הנאשם למקרים שונים שנדונו בפסיקה ולענישה שהושתה במסגרתם והמתייחסת לעבירות האלימות השונות. בהקשר זה, ושעה שלשיטתו עסקין במקרים חמורים יותר, הרי שביקש להסיק מהם, מכוח קל וחומר, באשר לענישה הראויה בעניינו.

כך טען, כי מהפסיקה אליה הפנה ניתן ללמוד, כי קשת הענישה בעבירת האלימות בה הורשע הנאשם ואף בעבירות אלימות חמורות יותר הינה רחבה, מגוונת ונעה בין מאסר שירוצה בעבודות שירות לבין 24 חודשי מאסר בפועל, בכפוף לנסיבות העושה והמעשה והמלצת תסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם.

29. לטענת ב"כ הנאשם, נסיבותיו האישיות של הנאשם דנן דומות לנסיבותיהם האישיות של הנאשמים שעניינם נדון במקרים אליהם הפנה ואשר הורשעו בעבירות חמורות יותר ונדונו לעונשים קלים. לאור האמור ומקום בו הנאשם שבפניו הורשע בעבירה קלה יותר ושעה שהמלצת שירות המבחן הינה לנקוט באפיק שיקומי-טיפול, הרי שיש לאמץ את המלצות שירות המבחן בעניינו של נאשם זה. כך טען ב"כ הנאשם, כי התסקיר הינו כלי עזר לבדיקת פוטנציאל שיקומו של נאשם, כאשר בעניינו, כאמור, המליץ שירות המבחן על העדפת הפן השיקומי. בהקשר זה הפנה ב"כ הנאשם לפסיקה רלוונטית.

30. ב"כ הנאשם טען עוד, כי שליחת הנאשם למאסר מאחורי סורג וברית, מבלי למצות את האפיק השיקומי-טיפולי כפי המלצת שירות המבחן, תחטא אף לאינטרס הציבורי, שעה שתוביל להישנות מקרים כגון דא. הודגש, כי הנאשם תולה תקווה רבה בהליך הטיפול ומגלה מוטיבציה ורצון להיעזר בגורמי הטיפול. כך, מן הראוי, לטובת הנאשם, כמו גם לטובת האינטרס הציבורי, להעמידו בניסיון טיפולי, זאת, גם במחיר של פגיעה מסוימת בהרתעת הכלל.

31. ב"כ הנאשם התייחס לפסיקה אליה הפנתה המאשימה בסיכומיה והמתייחסת לשיקולים לחריגה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום וטען, כי נסיבותיו האישיות של הנאשם דנן דומות למקרה שנדון שם. כך הדגיש, כי אמנם לחובת הנאשם הרשעה קודמת משנת 2008, אולם אין בכך כדי ללמד, כי הנאשם הינו רצידיביסט. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם אדם נורמטיבי אשר תפקד בצבא, בעבודה, בתחום המשפחתי ובעל פוטנציאל. עוד טען, כי אמנם נכתב בתסקיר, כי לנאשם חסכים רגשיים רבים, אולם אלה מובנים נוכח נסיבות חייו ויש בנתון זה כדי ללמד, כי הנאשם זקוק לעזרה ולטיפול. כך הדגיש, כי הנאשם נטל אחריות מלאה, גילה אמפתיה לנפגע העבירה, הביע נזקקות טיפולית ורצון לקבלת עזרה בהקשר זה. בנסיבות אלה, הרי שיש להושיט יד לנאשם, שעה שזוהי אחת ממטרות ההליך הפלילי והנאשם הינו בר שיקום. כן טען, כי הליך טיפולי-שיקומי יפחית את רמת המסוכנות הנשקפת מהנאשם, כפי הערכת שירות המבחן.

32. ב"כ הנאשם הוסיף וציין, כי הנאשם קיבל אות מלחמת לבנון השנייה, דבר המעיד על הנאשם כמי המהווה דוגמה לזולתו ומבצע את המוטל עליו באופן משיביע רצון. כך הדגיש, כי הנאשם קיבל עליו תפקיד הורי כבר בהיותו ילד בן 12 שנים וחרף הקשיים, הפך ללוחם ביחידה מובחרת, תפקד והיווה דוגמה לאחרים. ב"כ הנאשם הפנה גם לאותות הערכה שקיבל הנאשם מרשות שמורות הטבע והגנים בגין פינוי מוקשים שביצע וציין, כי הנאשם עבד במסגרת זו עובר למעצרו. כן הדגיש, כי כפי העולה מהתסקיר, הנאשם מתפקד באופן עקבי בתחום התעסוקתי, הוא אב לילדה בת 4 שנים עמה הוא מתראה אחת לשבוע ועומד בתשלום המזונות במועד. עוד טען, כי האירוע נשוא כתב האישום המתוקן אירע לאחר תקופה ארוכה בה הנאשם לא ראה את בתו. הנאשם הגיע לקצרין, פגש במתלון כששניהם תחת השפעת אלכוהול ולאחר חילופי מילים, הנאשם איבד שליטה ופעל כפי המתואר בכתב האישום המתוקן. ב"כ הנאשם ציין, כי מבלי להקל ראש בתוצאות האירוע, הרי שזה הסתיים בכאב ובעוגמת נפש מבלי שנגרם נזק בלתי הפיך, או נכות, למתלון.

33. ב"כ הנאשם הוסיף וטען, כי האמור בתסקיר, בצירוף נתוניו האישיים של הנאשם, מלמדים על הפוטנציאל השיקומי של הנאשם ועל כך שיש לנקוט בעניינו באפיק השיקומי. בהקשר זה טען, כי הנאשם הוכיח כי תרם למדינה, חרף הקשיים שניצבו בפניו וביצע את המוטל עליו על הצד הטוב ביותר. כמו כן, להתרשמות שירות המבחן, הנאשם משקיע מאמצים רבים להגשמת רצונותיו, מתפקד באופן תקין במסגרות חייו השונות, בלימודים, במשפחה ובתעסוקה. לכך יש להוסיף את הודאת הנאשם בכתב האישום המתוקן, אשר מעבר לחיסכון בזמן שיפוטי, מלמדת על חרטה כנה ועל אמפתיה למתלון. ב"כ הנאשם שב והדגיש את נזקקותו הטיפולית של הנאשם, את פוטנציאל שיקומו ואת המלצת שירות המבחן בעניינו ועתר לנקוט בעניינו באפיק הטיפול-שיקומי.

34. לאור האמור, עתר ב"כ הנאשם לאימוץ המלצות שירות המבחן, כפי תסקירו. כן ציין, כי הנאשם שוהה במעצר של ממש מזה כ-8.5 חודשים בהיעדר חלופת מעצר והדגיש, כי תנאי המעצר שונים מתנאי מאסר. בנסיבות אלה, עתר להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם, על מנת שלא לחסום את דרכו ממיצוי האפיק השיקומי.

35. בדבריו, התנצל הנאשם על המעשים וביקש לקבל הזדמנות נוספת.

36. אמו של הנאשם, הגב' בלה ניקולייב, ביקשה לתת לבנה הזדמנות נוספת. האם ציינה, כי הנאשם הינו בנה הבכור. לדבריה, הנאשם טעה, בינו לבין המתלון היכרות מוקדמת והם גדלו יחדיו. כן ציינה, כי בתו של הנאשם מתגעגעת אליו ומצפה לראותו. האם הוסיפה, כי הנאשם סייע לה בגידול ילדיה והדגישה, כי הוא ילד טוב וכי שגה.

תסקיר שירות המבחן:

37. מהתסקיר עולה, כי הנאשם בן 30, יליד רוסיה, עלה לארץ בשנת 1993, רווק ואב לילדה בת 4 שנים המתגוררת עם אמה בקצרין. כשנה טרם מעצרו עבר הנאשם להתגורר במרכז הארץ ועבד בחברה לסילוק מוקשים שפעלה ברמת הגולן. כן הובאו נתונים אודות משפחת המוצא של הנאשם ואודות הקורות עמו בהקשר זה, אשר מפאת צנעת הפרט אינני רואה לפרטם. יצוין, כי אביו של הנאשם חזר לרוסיה, שם נפטר עקב מחלת ריאות, בהיות הנאשם בן 12 שנים.

להערכת שירות המבחן, בהעדר דמות אב במשפחה ונכח שהיית האם משך שעות מרובות בעבודה, הנאשם לקח על עצמו תפקיד הורי כבר מגיל צעיר, בהיותו הבן הבכור במשפחה, תפקיד שלא תמיד היה מותאם לגילו.

38. הנאשם סיים 12 שנות לימוד, מהן שלוש שנים בפנימייה צבאית באשדוד ושירת שירות צבאי מלא כלוחם בהנדסה קרבית. לאחר שירותו הצבאי עבד הנאשם במסעדה בקצרין ובעבודות מזדמנות. כאמור, כשנה קודם למעצרו עבר הנאשם להתגורר במרכז הארץ ועבד בחברה לסילוק מוקשים. ממערכת זוגית שניהל הנאשם לפני מספר שנים נולדה לו בת, כיום בת ארבע שנים ונמצאת בחזקת אמה. הנאשם מסר, כי נפרד מבת זוגו לפני כשנתיים וכיום הוא נמצא בקשר טלפוני עמה, עומד בתשלום המזונות ומקבל את הבת לחזקתו למשך יום בשבוע.

39. שירות המבחן התרשם מאדם המשקיע מאמצים רבים בחייו לצורך הגשמת רצונותיו, תפקד באופן תקין במסגרות חייו השונות, בין היתר בלימודים ושירת בצבא. כמו כן, הנאשם תפקד באופן מותאם בתחום התעסוקתי והמשפחתי. בנוסף, הנאשם מבין כיום שהוא פעל מתוך קושי בשליטה עצמית וויסות דחפים.

40. עוד עולה מהתסקיר, כי לחובת הנאשם עבירה קודמת משנת 2008 בתחום האלימות. הנאשם לקח

אחריות מלאה על ביצוע העבירות הנוכחיות. לדבריו, הוא הגיע לביקור בקצרים ונתקל במכרים מהעבר, שלדבריו, היו שתויים. הנאשם תיאר, כי התפרץ לעבר המתלונן לאחר שזה "זרק לעברו מילה", כהגדרתו. הנאשם הסביר, כי ההתפרצות הרגשית באה לאחר שאגר רגשות במשך זמן רב משלא ראה את בתו משך תקופה ממושכת. הנאשם מסר, כי הוא מבין שטעה ופעל ללא מחשבה מעמיקה ואף הביע אמפתיה כלפי המתלונן, כמו גם רצון לפצותו בגין הפגיעה בו. כן הביע הנאשם רצון להשתלב בהליך טיפולי על מנת שמקרים כאלה לא יישנו, שכן, הוא מבין שהוא מתקשה בוויסות דחפים ובעל קושי בוויסות רגשות באופן אדפטיבי.

41. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם מתנהל על פי רוב באופן נורמטיבי, בעל אחריות לתפקידיו השונים, מצליח להסתגל למסגרות ובעל יכולות וכישורים, שלא תמיד באים לידי ביטוי. עם זאת, ניכר קושי בוויסות דחפים וביכולת לשמור על איפוק ויתכן, כי בסיטואציות מורכבות הנאשם עלול להגיב בצורה אימפולסיבית. במצבים כאלו, הנאשם מתקשה להפעיל שיקול דעת בוגר ומותאם. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם בעל נטייה לטשטש חלקים בעייתיים באישיותו ובהתנהגותו, לצד התמקדות בצדדיו החיוביים.

42. באשר להערכת הסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד צוין, כי מחד, הנאשם ביצע עבירה חמורה. עוד התרשם שירות המבחן מקושי בהתמודדות עם מצבים הנחווים על ידו כמאיימים. מאידך, לצד התנהלותו והסתגלותו למסגרות חיו השונות עומדת העובדה, כי מלבד הרשעתו משנת 2009, אין מעורבות נוספת בפלילים. להערכת שירות המבחן, קיימת רמת סיכון בינונית להישנות עבירות דומות.

43. לאור האמור, מקום בו הנאשם ביטא רצון להשתלב בהליך טיפולי על מנת שלא יישנו עבירות נוספות, מתוך הכרה בקשייו כפי המפורט, המליץ שירות המבחן להעדיף את הפן השיקומי - הרתעתי ולהטיל על הנאשם צו מבחן למשך 18 חודשים וכן לחייבו בתשלום פיצוי למתלונן.

דין והכרעה:

44. כאמור, הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות נשוא כתב האישום המתוקן שעניינו, חבלה חמורה, שיבוש מהלכי משפט ואיומים. אינני רואה לחזור ולפרט את המעשים שביצע הנאשם ודי לי בהקשר זה אם אפנה לעובדות כתב האישום המתוקן אשר פורטו בהרחבה לעיל ואשר מדברות הן בעד עצמן.

45. במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין, בית המשפט נדרש לעריכת בחינה תלת - שלבית. ראשית, על בית המשפט לקבוע האם מדובר באירוע אחד או במספר אירועים. שנית, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם וההנמקה לכך ושלישית, קביעת העונש הראוי בתוך המתחם, או סטייה ממנו אם החוק מאפשר זאת וההנמקה לכך. ראו בהקשר זה ע"פ 864/12 מוחמד סעד נ' מדינת ישראל (5.8.13).

46. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, בית המשפט נדרש לבחינת הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגה ובחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות. לצורך קביעת העונש הראוי לנאשם, בית המשפט נדרש לבחינת הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות ובכלל זה נתוני העושה ונסיבותיו האישיות.

47. עיון בעובדות כתב האישום המתוקן מלמד, כי עסקין באירוע אחד, נמשך ובעל קשר פנימי אשר במהלכו ביצע הנאשם את המעשים נשוא כתב האישום המתוקן ואת העבירות בהן הודה ועל פיהן הורשע. בזיקה למהות המעשים שביצע הנאשם, טיבם והקשר הפנימי והמתמשך ביניהם, הרי שמדובר במסכת עבריינית אחת. בנסיבות אלו, הרי שבאנו לקבוע, כי עסקין באירוע אחד בזיקה לדרישות הפסיקה בהקשר זה.

קביעת מתחם העונש ההולם:

48. כאמור, לשם קביעת מתחם העונש ההולם, בית המשפט נדרש לבחינת הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

49. הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו מעבירת האלימות שביצע הנאשם הינם, הגנה על שלמות גופו של אדם, כבודו, פרטיותו, שלוות נפשו, בטחונו וכן השמירה על בטחון ושלווה הציבור.

באשר לעבירת האיומים, הרי שבמעשיו עשה הנאשם כדי לפגוע באינטרס החברתי המוגן שעניינו, הגנה על שלוות נפשו של הפרט מפני מעשי הפחדה והקנטה שלא כדין. אינטרס חברתי נוסף שמוגן אף הוא בעבירה זו עניינו, חופש הפעולה והבחירה של הפרט.

במעשי הנאשם, נוכח טיבם, מהותם, אופיים ותוצאותיהם, יש כדי לפגוע באופן משמעותי, מוחשי וממשי בערכים החברתיים המוגנים עליהם הצבענו לעיל.

50. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מהעבירה של שיבוש מהלכי משפט עניינם, שלטון החוק כבסיס לחברה מאורגנת, כמו גם הסדר הציבורי וכן פגיעה בתקינות ההליך המשפטי והוצאת האמת לאור. מעשי הנאשם בהקשר זה, שעה שניסה להניא מלהתלונן במשטרה אודות המעשים שביצע, חמורים הם נוכח טיבם ומהותם ומהווים פגיעה ממשית בערכים מוגנים אלו.

51. הצורך של בתי המשפט להחמיר עם נאשמים שהורשעו בעבירות אלימות נובע הן מהדאגה לשלמות גופו של כל אדם באשר הוא אדם והן מהצורך לשמור על שלמות החברה כולה ובטחונה. ראו בהקשר זה ע"פ

5576/10 פלוני נ' מדינת ישראל (14.4.2011), שם נקבע, בין היתר, כדלקמן:

"האלימות מכרסמת ביסודות חברתנו, ועלינו להשיב מלחמה כנגד אלו הנוטלים חרות לפעול באלימות כלפי הזולת. במסגרת מלחמה זו שומה על בתי המשפט להכביד את הענישה על עבריינים אלו. מצווים אנו ליתן ידנו למלחמה העיקשת בתופעת הבריונות שפשטה בארצנו, וידע כל מי שנוטל לעצמו את החרות לנהוג באלימות, כי הוא עלול לשלם על כך בחרותו."

52. בית המשפט העליון אף עמד על התפר שבין הצורך במיגור תופעות אלימות לבין שיקולי שיקום העבריין והעניק את הבכורה לשיקולי ההרתעה:

"על התנהגות מסוג זה יש להגיב ביד קשה, ואם לא כך ננהג, תשתלט האלימות על כל תחומי חיינו. אכן, בתי המשפט התריעו, ולאחרונה אף ביתר שאת כנגד נגע האלימות. אולם, הגיעה השעה לעשות מעשה, ובראש וראשונה, להבהיר בדרך הענישה לעבריינים בכוח, ואפילו צעירים הם, כי המענה לאימות תהיה כליאה ממושכת, ולתקופות מאסר שעלולות להיות משמעותיות. עם זאת, אין כוונתי לומר שיש לזנוח כליל שיקולים של שיקום העבריין, ובמיוחד אם הוא קטין, אולם המציאות בה אנו חיים מציאות חירום היא, ועל כן שיקולים מסוג זה הינם שניים במעלה, וקודמים להם שיקולי גמול והרתעה" (ע"פ 3562/05 פלוני נ' מדינת ישראל (20.07.2005)).

53. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, ראוי לשוב ולציין את עובדות כתב האישום המתוקן ולפיהן, ביום 9.10.14, עובר לשעה 18:30, ישבו המתלון, הנאשם ואחר במרכז המסחרי בקצרין, כאשר בין השלושה היכרות מוקדמת.

בשלב כלשהו ובסמוך לשעה הנקובה לעיל, החל הנאשם להאשים את המתלון כי בעבר מסר את שמו של מכר של הנאשם כמעורב בפלילים וכי הוא "מלשן". הנאשם קילל את המתלון ואיים עליו כי אם לא ילך, ישבור לו בקבוק בירה על הראש.

בהמשך למתואר, לקח הנאשם פחית שימורים שהייתה מונחת בסמוך והטיח אותה בראשו של המתלון, דחף את המתלון והטיח בפניו מכת אגרוף אשר מעוצמתה נפל המתלון לרצפה. המתלון התרומם מהרצפה ובזמן זה לקח הנאשם בקבוק בירה והניף אותו לעבר ראשו של המתלון. המתלון התגונן באמצעות ידו ועל כן פגע הבקבוק בידו של המתלון ולא בראשו.

הנאשם המשיך להטיח אגרופים בפניו של המתלון וכן בפלג גופו העליון. בשלב מסוים נפל המתלון בשנית ארצה מעוצמת המכות, אך הנאשם לא חדל ממעשיו, המשיך להטיח אגרופים בפניו ובפלג גופו העליון של

המתלון, בעט בפניו ובגופו וכן זרק עליו סיגריה בוערת שפגעה בפניו.

הנאשם חדל ממעשיו רק לאחר שהגיע מוכר מחנות סמוכה והרחיק אותו פיזית מהמתלון.

מיד בתום האירוע התקשר המתלון לאחיו שיבוא לפנותו לטיפול רפואי.

בהמשך למתואר לעיל, כשעתיים לאחר האירוע, התקשר הנאשם לאחיו של המתלון וביקש כי לא יפנו למשטרה וכי "יסגרו את העניין ביניהם".

כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו למתלון שבר בלסת התחתונה, שטפי דם פנימיים סביב ארובות העיניים ושטפי דם בבטן.

54. חומרה יתרה גלומה בעובדה, כי הנאשם לא חדל ממעשיו גם לאחר שהמתלון נפל ארצה מעוצמת מכת האגרוף שהטיח בפניו, הניף לעבר ראשו בקבוק בירה שפגע בידו והוסיף לתקוף אותו באגרופים בפניו ובפלג גופו העליון. כאשר המתלון נפל ארצה בשנית מעוצמת המכות, לא חדל הנאשם ממעשיו והמשיך לתקוף אותו באגרופים ובבעיטות ואף זרק עליו סיגריה בוערת שפגעה בפניו. הנאשם חדל ממעשיו רק לאחר שהגיע מוכר מחנות סמוכה והרחיקו פיזית מהמתלון.

כן יש למצוא חומרה יתרה בכך שלאחר האירוע התקשר הנאשם לאחי המתלון וביקש ממנו, כי לא יפנו למשטרה וכי "יסגרו את העניין ביניהם".

55. באשר לנזק שנגרם מביצוע העבירות, הרי שכתוצאה ממעשי הנאשם, נגרמו למתלון שבר בלסת התחתונה, שטפי דם פנימיים סביב ארובות העיניים ושטפי דם בבטן.

לנזקים פיזיים אלה יש להוסיף את הנזקים הנפשיים שנגרמו למתלון, כאשר אין ספק, כי לתקיפתו האלימה על ידי הנאשם השלכה ונפקות גם בהקשר זה. באשר לנזקים הנפשיים הנגרמים כתוצאה מביצוע עבירות אלימות, הודגש בפסיקה לא אחת, כי **"אין צורך בכל מקרה בתסקירי קרבן כדי לחוש את הטראומה העוברת על הקרבן"** (ע"פ 5617/13 כהן נ' מדינת ישראל (27.5.14)).

56. באשר לנזק שיכול היה להיגרם ממעשי הנאשם, הרי שהנזק הפוטנציאלי הינו גדול ורב, זאת בשים לב לעובדה שהנאשם תקף את המתלון באגרופים בפניו ובפלג גופו העליון, בבעיטות בפניו ובגופו ואף הטיח בראשו פחית שימורים, הניף בקבוק בירה לעבר ראשו וזרק עליו סיגריה בוערת שפגעה בפניו. בשים לב לאלה, הרי שהפוטנציאל לגרימת חבלות חמורות יותר מאלה שנגרמו בפועל, הינו גדול.

57. באשר לתכנון שקדם לביצוע העבירות, ראוי לציין, כי מעשי הנאשם אינם פרי תכנון מוקדם במשמעותו המובהקת של זה ואולם, לא ניתן להתעלם מאופן השתלשלות האירועים ושעה שבכל רגע נתון, יכול היה הנאשם להפסיק את מעשיו, להרפות מהמתלונן ולהימנע מהמשך המעשים. כך גם לא ניתן להתעלם מהעובדה, כי הנאשם חדל ממעשיו רק לאחר שהגיע מוכר מחנות סמוכה והרחיקו פיזית מהמתלונן.
58. לא נעלמו מעיני טיעוני ב"כ הנאשם באשר לנסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע המעשים. כך גם לא נעלם מעיני האמור בתסקיר שירות המבחן בהקשר זה. עם זאת, אין בכך כדי להוות הצדקה למעשים כגון דא ולשמוט את הקרקע תחת חומרת המעשים, באשר ראויים הם לכל גנאי.
59. עוד לא ניתן להתעלם מהעובדה, כי הנאשם אחראי לביצוע העבירות במלואן. הנאשם הינו בוגר ובר דעת, הבין היטב את משמעות מעשיו והשלכותיהם ויכול היה בכל שלב להימנע מעשייתם, זאת ביתר שאת שעה שעסקין בהשתלשלות אירועים, כעולה מעובדות כתב האישום המתוקן.
60. באשר למדיניות הענישה הנהוגה, הרי שבתי המשפט משיתים ענישה מגוונת במקרים כגון דא ולפיכך, מנעד הענישה במקרים ובעבירות כגון דא הינו רחב ומגוון. עם זאת, כאמור לעיל, הודגש בפסיקה הצורך להילחם בתופעת האלימות הפושה בחברה, באמצעות הטלת ענישה מרתיעה.
- בהקשר זה ראו ע"פ 3863/09 **מדינת ישראל נ' חסן** (10.11.09), שם נקבע, כי יש לשוב ולהדגיש את זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. עוד צוין, כי יש להילחם באלימות שפשתה בחברה הישראלית וכי זהו נגע רע שיש לבערו מן השורש.
61. כן ראו ע"פ 4173/07 **פלוני נ' מדינת ישראל** (16.8.07), שם קבע בית המשפט העליון, כי חברתנו אינה טולרנטית כלפי מי שנוקט בדרך של אלימות לפתרון סכסוכים וכי תפקידו של בית המשפט במאבק זה הינו, על דרך הטלת עונשים מרתיעים ומשמעתיים על הנוקטים באלימות לפתרון סכסוכים, זאת על מנת להעביר מסר הן לעברין האינדיבידואלי, הן לעבריינים הפוטנציאליים והן לחברה כולה וכי אין החברה טולרנטית להתנהגויות מעין אלה.
62. כן ראו ע"פ (מח' נצרת) 1066/05 **נידאל הוארי נ' מדינת ישראל** (10.5.05), שם נדון עניינו של נאשם שהורשע על פי הודאתו בעבירת גרימת חבלה חמורה והוטלו עליו, בין היתר, 15 חודשי מאסר בפועל. ערעור הנאשם על חומרת עונשו נדחה תוך שהודגש, כי עונשו של הנאשם משקף את המגמה שמנחה בית המשפט העליון והיא החמרה בענישה כנגד אלה הפועלים בדרכים אלימות.
63. כן ראו ע"פ 4994/10 **מחמוד נ' מדינת ישראל** (6.12.10), שם נדון ענינם של שני נאשמים שהורשעו בעבירות של חבלה בנסיבות מחמירות וגניבה ונדונו, כל אחד, ל-18 חודשי מאסר בפועל. ערעורם על חומרת עונשיהם נדחה תוך שנקבע, כי המערערים חטאו באלימות שלוחת רסן שגרמה

למתלונן חבלות חמורות ועל כן היה מצווה בית המשפט להגיב ביד קשה וכי לא נמצאה בעונשם חומרה, מקל וחומר חומרה יתרה.

64. כן ראו ע"פ (מח' נצרת) 85/10 **סורקלובסקי נ' מדינת ישראל** (1.6.10), שם נדון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת חבלה חמורה והוטלו עליו, בין היתר, 12 חודשי מאסר בפועל. ערעורו על חומרת עונשו נדחה.

65. כן ראו ע"פ (מח' ב"ש) 3610-01-11 **אלקובי נ' מדינת ישראל** (13.7.11), שם נדון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת חבלה חמורה והוטלו עליו, בין היתר, 7 חודשי מאסר בפועל. ערעורו על חומרת עונשו נדחה.

66. כן ראו ת"פ (מח' ת"א) 40144/03 **מדינת ישראל נ' אבטה אגניו** (11.11.03) שם הורשע הנאשם בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות והוטלו עליו, בין היתר, 6 חודשי מאסר בפועל.

67. בשים לב לערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מהעבירות שביצע הנאשם ומידת הפגיעה בהם, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ובחינת מדיניות הענישה הנהוגה, הרי שמתחם העונש ההולם נע במקרה דנן בין 10 חודשי מאסר לבין 30 חודשי מאסר בפועל, בצירוף עונשים נלווים.

העונש הראוי לנאשם:

68. בקביעת העונש הראוי לנאשם, בית המשפט נדרש לבחינת הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות ובכלל זה, נתוני העושה ונסיבותיו האישיות.

69. בנסיבות המקרה דנן אני סבורה, כי אין מקום לסטות ממתחם העונש ההולם כפי שקבענו לעיל לחומרא או לקולא וכי יש לגזור את דינו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם שקבענו לעיל.

70. כאמור, במסגרת טיעוניו לעונש, עתר ב"כ הנאשם, כי בית המשפט יסטה במקרה דנן ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקומו של הנאשם ויאמץ את המלצות שירות המבחן בעניינו, זאת, מן ההנמקות אשר פורטו בהרחבה בטיעוניו, כמפורט לעיל. טיעונים אלה נשקלו על ידי ואולם, לאחר בחינת מכלול נסיבות המקרה דנן, המעשים שביצע הנאשם והעבירות בהן הורשע, כמו גם הערכות שירות המבחן בעניינו של הנאשם כפי שפורטו בתסקיר, הרי שלא מצאתי, כי יש מקום בנסיבות המקרה דנן לסטות ממתחם העונש ההולם שקבענו לעיל, משיקולי שיקום.

בהקשר זה יודגש, כי לא נעלמה מעיני התרשמות שירות המבחן מנזקקותו הטיפולית של הנאשם. כך גם לא נעלמה מעיני המלצתו בדבר העדפת הפן השיקומי - הרתעתי. עם זאת, ראוי להדגיש, כי חרף נזקקותו הטיפולית של הנאשם כפי התרשמות שירות המבחן וחרף ההערכות בעניינו, הרי שהלכה למעשה, הנאשם לא שולב עד כה בכל הליך טיפולי תחת כנפי שירות המבחן, או במסגרת אחרת, לא כל שכן הליך משמעותי וארוך טווח, אשר הטלת מאסר בפועל על הנאשם תוביל לגדיעתו.

כך נמצאנו למדים, כי אין בפנינו כל הליך טיפולי שיקומי שורשי ומעמיק, הנפרש ונבחן על פני תקופת זמן ארוכה וניכרת, לרבות בחינת מידת הצלחתו של זה, אם לאו, תחת כנפי שירות המבחן או במסגרת טיפולית אחרת ואף לא ראשיתו של טיפול, כאמור. בנסיבות אלו, הרי שאין בפנינו הנמקות ראויות, מתאימות ומאוזנות אשר בשלהן ראוי לסטות ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום.

71. להנמקה זו ראוי להוסיף את מהות המעשים והעבירות שביצע הנאשם ונסיבות ביצועם, החומרה הגלומה בהם, טיבם של אלה ותוצאותיהם. בנסיבות אלו, הרי שבאתי לכלל מסקנה, כי אין בנמצא הנמקות אשר בשלהן ראוי, במקרה דנן, לסטות ממתחם העונש ההולם שקבענו לעיל משיקולי שיקום ויש, אפוא, לקבוע מהו העונש הראוי לנאשם במתחם שנקבע.

יודגש, כי נסיבותיו האישיות של הנאשם, כפי שנפרשו בטיעוני באי כוחו, לא נעלמו מעיני, אולם אלה יקבלו את ביטוי בקביעת העונש הראוי לנאשם בתוך מתחם העונש ההולם שקבענו לעיל ולא על דרך סטייה ממנו.

72. בבחינת הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, ראוי לציין, כי עניין לנו בנאשם אשר הינו בגיר, יליד 1985, זאת בשונה ממי שהוא קטין, או אדם מבוגר מאוד, על ההשלכות הקמות מכך.

73. עוד ראוי לציין, כי לחובת הנאשם עבר פלילי הכולל בחובו הרשעה קודמת משנת 2009 בגין עבירת תקיפה סתם על ידי שניים או יותר וכן עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש. בגין עבירות אלה הוטלו על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה ופיצוי למתלונן.

בהקשר זה ראוי לציין, כי אמנם אין המדובר בעבר פלילי מכביד וכן, כי מאז הרשעתו זו לא עבר הנאשם עבירות נוספות עד להסתבכותו הנוכחית. עם זאת, אין להתעלם מכך, כי עסקינן בהרשעה קודמת בעבירות אשר אף הן מתחום האלימות. כמו כן, העובדה כי הנאשם ריצה בעבר מאסר בעבודות שירות בגין הרשעתו בעבירות אלימות לא הרתיעה אותו מלשוב ולעבור עבירות אלימות נוספות במקרה שבפנינו.

74. כן ראוי להפנות לאמור בתסקיר שירות המבחן ממנו עולה, כי הנאשם בעל קושי בוויסות דחפים וביכולת לשמור על איפוק ויתכן, כי בסיטואציות מורכבות הוא עלול להגיב בצורה אימפולסיבית ומתקשה להפעיל שיקול דעת בוגר ומותאם. כך, שירות המבחן התרשם מקושי בהתמודדות עם מצבים הנחווים

על ידו כמאיימים. כן יש לציין את הערכת שירות המבחן בדבר קיומה של רמת סיכון בינונית להישנות עבירות דומות.

75. מאידך, ראוי להפנות לעולה מהתסקיר ולפיו, שירות המבחן התרשם מאדם המשקיע מאמצים רבים בחייו לצורך הגשמת רצונותיו, תיפקד באופן תקין במסגרות חיו השונות, בין היתר בלימודים ושירת בצבא. כמו כן, הנאשם תיפקד באופן מותאם בתחום התעסוקתי והמשפחתי. הנאשם לקח אחריות מלאה על ביצוע העבירות הנוכחיות, מבין שטעה ושפעל ללא מחשבה מעמיקה ואף הביע אמפתיה כלפי המתלונן, כמו גם רצון לפצותו בגין הפגיעה בו. זאת ועוד, הנאשם הביע רצון להשתלב בהליך טיפולי על מנת שמקרים כאלה לא יישנו מתוך הבנה, כי הוא מתקשה בוויסות דחפים ובעל קושי בוויסות רגשות באופן אדפטיבי. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם מתנהל על פי רוב באורח חיים נורמטיבי, בעל אחריות לתפקידיו השונים, מצליח להסתגל למסגרות ובעל יכולות וכישורים.

76. כן ראוי להפנות להמלצת שירות המבחן כפי תסקירו, שעה שבא בהמלצה בדבר העדפת הפן השיקומי - הרתעתי בעניינו של הנאשם והמליץ להטיל עליו צו מבחן למשך 18 חודשים, במהלכם ישולב בקבוצה טיפולית המותאמת לצרכיו. בנוסף, המליץ לחייבו בתשלום פיצוי כספי למתלונן.

77. כן לא נעלמו מעיני נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם, כפי שנפרשו בטיעוני ב"כ לעונש ובתסקיר שירות המבחן.

כך גם לא נעלמו מעיני האסמכתאות נ/1 שהוגשו בעניינו של הנאשם מהן עולות הערכות שניתנו בעניינו, כמו גם תרומתו למדינה ולחברה.

78. כן ראוי לציין את התקופה הניכרת בה שוהה הנאשם במעצר מאחורי סורג ובריה, מזה כשנה, על הנפקויות והקשיים הקמים מכך.

79. בנסיבות העניין ותוך בחינת הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, אני סבורה, כי יש למקם את העונש הראוי לנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם שקבענו לעיל, אך לא בצדו הקיצוני.

80. סבורני, כי תלכיד עונשי ראוי ומידתי בעניינו של הנאשם צריך, כי יכלול בחובו השתת ענישה מוחשית בדמות מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה, אשר תיתן ביטוי למכלול נסיבות המקרה דנן, למהות המעשים והחומרה הגלומה בהם ותעלה בקנה אחד עם מיקום העונש הראוי לנאשם במתחם העונש ההולם שקבענו לעיל. יחד עם זאת, ראוי, כי תקופה זו תהיה מידתית ותשקלל בחובה את נתוני העושה ואת נסיבותיו האישיות, האמור בתסקיר והמלצת שירות המבחן בעניינו, כמו גם יתר ההנמקות שפורטו לעיל, כך שבסופו של יום, תתקבל תוצאה עונשית מידתית וראויה, ההולמת את מכלול נסיבות המקרה דנן.

81. המלצת שירות המבחן בדבר העדפת האפיק השיקומי-הרתעתי בעניינו של הנאשם והעמדתו בצו מבחן בצד חיובו בתשלום פיצוי לנפגע העבירה, לא נעלמה מעיני. יחד עם זאת, עמדה זו חורגת היא לקולא ואינה עולה בקנה אחד עם מתחם העונש ההולם שקבענו לעיל ועם מיקום העונש הראוי לנאשם במתחם זה, כמו גם עם העובדה, כי אין בנמצא נסיבות אשר בשלהן ראוי לסטות ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום, מן ההנמקות שפורטו לעיל.

82. זאת ועוד, לא נעלמו מעיני עמדותיהם העונשיות של באי כוח הצדדים, המאשימה מכאן וב"כ הנאשם משם. יחד עם זאת, לדידי, עמדתה העונשית של המאשימה חורגת היא לחומרא ואין היא עולה בקנה אחד עם מתחם העונש ההולם שקבענו לעיל ועם מיקום העונש הראוי לנאשם במתחם זה, נתוני העושה, נסיבותיו האישיות, נסיבותיו המשפחתיות, האמור בתסקיר שירות המבחן ויתר ההנמקות המצטברות שפירטנו לעיל.

מאידך, עמדתו העונשית של ב"כ הנאשם בדבר אימוץ המלצות שירות המבחן אף היא חורגת לקולא ואין היא עולה בקנה אחד עם מתחם העונש ההולם שקבענו לעיל ועם מיקום העונש הראוי לנאשם במתחם זה, עם מהות המעשים שביצע הנאשם, החומרה הגלומה בהם, הפסיקה הנוהגת והמחייבת בעבירות כגון דא, כמו גם בזיקה לנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות ובכלל זה, עברו הפלילי הרלוונטי, היעדר הליך טיפולי שורשי ומעמיק ויתר ההנמקות שפורטו בהרחבה בליבת גזר דין זה.

83. בצד השתת ענישה מוחשית, כאמור, ראוי להשית על הנאשם עונשי מאסר מותנים אשר יהיו כ"חריב המתהפכת" מעל ראשו כצופה פני עתיד.

84. עוד ראוי, נוכח מעשי הנאשם, אופיים, טיבם ותוצאותיהם, לחייב את הנאשם בתשלום פיצוי למתלונן, אשר יהיה בשיעור מוחשי מחד, אך מידתי מאידך, בשים לב למכלול נסיבותיו של הנאשם.

85. בטיעוניה, עתרה המאשימה להשית על הנאשם קנס כספי, בצד חיובו בפיצוי למתלונן. עם זאת, נוכח מצבו האישי והמשפחתי של הנאשם, כפי שנפרש בטיעוני בא כוחו לעונש ובתסקיר שירות המבחן ונוכח חיובו בתשלום פיצוי למתלונן, כאמור לעיל, הרי שלא מצאתי לחייב את הנאשם גם בתשלום קנס. לכך יש להוסיף את התקופה המשמעותית בה שהה הנאשם במעצר מאחורי סורג ובריה וכן את תקופת המאסר שתושט עליו נשוא גזר דין זה, על ההשלכות הכלכליות הרוחביות הקמות מכך.

86. סופו של יום, נוכח כל האמור לעיל, אני משיתה על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א. 16 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בהתאם להודעה שתומצא בעניין זה ע"י המאשימה בתוך 5 ימים מהיום. לעיוני בעוד 7 ימים מהיום.

- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים, כל עבירת אלימות מסוג פשע וירשע בגינה.
- ג. 6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים, כל עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איום, או עבירה של שיבוש מהלכי משפט וירשע בגין אחת מאלה.
- ד. אני מחייבת את הנאשם בתשלום פיצוי למתלונן, דניס מוגרה, עד תביעה מס' 1, בסכום של 5,000 ₪. סכום זה יופקד עבור המתלונן בקופת בית המשפט ב- 5 שיעורים, חודשיים, שווים ורצופים בסך 1,000 ₪ כל אחד. התשלום הראשון יופקד לא יאוחר מיום 1.12.15 וב- 1 לכל חודש אחריו.
- ה. בנסיבות העניין, אני נמנעת מלחייב את הנאשם בתשלום קנס.
- ו. נוכח האמור בתסקיר שירות המבחן, אשר הוגש בעניינו של הנאשם וההמלצה המובאת בסופו, אני רואה לבוא בהמלצה לשלטונות שב"ס לשקול בחיוב שילוב הנאשם בהליך טיפולי בין כותלי בית הסוהר, והכל על פי שיקול דעתם המקצועי.

הודעה זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט העליון.

הערה: גזר הדין ניתן בנוכחות הנאשם וב"כ הצדדים ביום 21.9.15, ללא נימוקים. מפאת תקלה, לא פורסמו נימוקי גזר הדין עד כה והם מפורסמים עתה. אני מתנצלת בפני הנאשם וב"כ הצדדים אודות תקלה זו.

ניתנה היום, י"ט חשוון תש"פ, 17 נובמבר 2019, בהעדר הצדדים.